

DISCIPEL

2024 #3

Magazine van Stichting Kimon

4

**En Route:
Mozambique**

9

**Op pad naar
de valleien**

10

**Veldbezoeken
in Afrika**

IN DIT NUMMER

MAGAZINE VAN STICHTING KIMON #3 2024

VOORWOORD "Daar zij hun wens verkrijgen"	03
EN ROUTE: MOZAMBIQUE Interview Wiebe van Horssen	04
SPIEGELBEELD Detina uit Nederland & Marion uit Zuid-Afrika	08
MADAGASKAR Op pad naar de valleien	09
VELDBEZOeken IN AFRIKA Reisverslag langs verschillende projecten	10
NIEUWS Algemene nieuwsberichten	12
MOZAMBIQUE Sponsors gezocht	13
COLUMN Getuigen	13
KINDERPAGINA Win een leuke prijs!	14

De liefde van Jezus Christus voor kinderen dringt ons om wereldwijd kinderen op te zoeken, hen een helpende hand te bieden en de goede boodschap van Gods Woord te brengen.

Colofon
Stichting Kimon is een interkerkelijke hulp/zendingsorganisatie die zich richt op kinderen en jongeren wereldwijd.

Dit periodiek wordt gratis toegezonden aan donateurs en belangstellenden van de stichting.

Productie HJ Media Groep

Kantooradres Laan van Westenenk 12, 7336 AZ Apeldoorn
Postadres Postbus 646, 7300 AP Apeldoorn
Contact info@kimon.nl www.kimon.nl

Lezersadministratie
T 085 0407610
E lezers@kimon.nl

Giften kunt u overmaken op:
IBAN NL70 RABO 0157 5187 44

Adverteren info@kimon.nl

Presentaties/acties scholen en kerken
info@kimon.nl

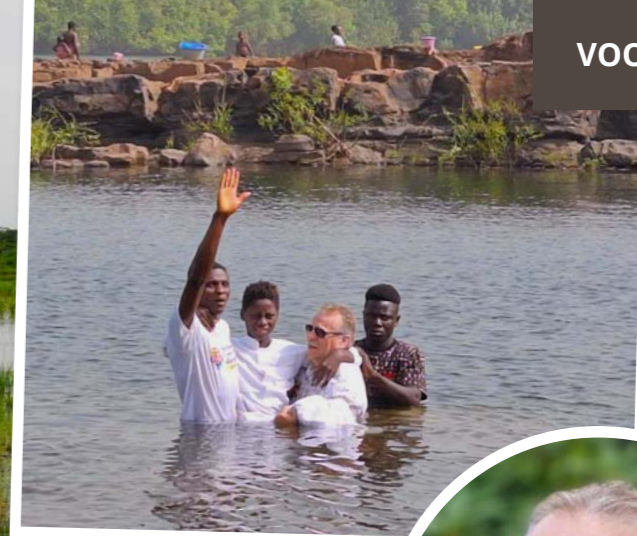

Directeur Bram Nijveld

Comité van aanbeveling Ds. A.A. Egas, Damwoude, Ds. 't Hart, Zwartebroek, Ds. K. Hoefnagel, Meerkerk, Mr. J.J. Jacobse, Middelburg, Ds. R. Kattenberg, Ede, Ds. J.T. Pronk, Grand Rapids, mr. C.G. van der Staaij, Benthuizen, Dr. A.A. Teeuw, Ridderkerk, Ds. A.A.F. van de Weg, Apeldoorn.

Bestuursleden
Hans Jansen - voorzitter, Carolien van Genderen - secretaris, Sijmon van de Berg - tweede voorzitter en penningmeester, Henk Jongeneel - bestuurslid, Soschanne Schurink - bestuurslid

Voor alle genoemde data in deze uitgave geldt: Zo de Heere wil en wij leven.

"DAAR ZIJ HUN WENS VERKRIJGEN"

HENK JONGENEEL, BESTUURSLID

Soms vragen we ons als bestuurder af wie er nu door wie wordt bemoeid. Bemoedigen wij mensen op onze velden of bemoedigen mensen op de velden juist ons?

Begin dit jaar reisden we naar Guinee-Bissau (Afrika) om onze veldwerkers te bemoedigen en om met eigen ogen te zien hoe de Heere werkt. Wonderlijk wat er in dat verre Afrika gebeurt en verblijvend is het als we zien dat er zegen mag zijn op het vele (evangelisatie-) werk dat op de velden gedaan mag worden.

Zo stonden wij aan het ziekbed van een 15-jarige jongen, ongeneeslijk ziek, een tumor in zijn rug en aan beide benen verlamd. Hij was als moslimjongen opgegroeid, maar geraakt door het heerlijk Evangelie. Er was een verlangen in zijn hart geboren om bij Gods volk te mogen behoren! We mochten samen bidden en zingen rond zijn bed. **Uiteindelijk vroegen wij of hij nog een laatste wens had.** Dat had hij: hij wilde gedoopt worden! Muisstil stonden we daar rondom hem, wat een antwoord! Hij verlangde ernaar om gedoopt te worden en bij de Heere Jezus te horen. Ontroering en verwondering gingen door ons heen: God werkt!

Deze jongen kent de Bijbel nauwelijks, hij was amper in de kerk ge-

weest, catechisaties nooit bezocht, de catechismus? Nog nooit van gehoord. Hij wilde echter maar één ding: gedoopt worden!

Deze doodzieke jongen had gehoord dat Jezus naar deze wereld gekomen was om zondaren te redden uit de klauwen van de satan. Gods eeuwige liefde had Zijn enige Zoon het leven gekost, om ook voor hem de eeuwige zaligheid te verwerven. Het deed ons denken aan de geschiedenis van de kamerling; hoeveel Bijbelkennis had deze man, wat wist hij van de leerstukken van de kerk? Hoeveel zondekennis had hij? Er staat alléén dat hij geloofde dat Jezus Christus de Zoon van God is.

*"Maar 't vrome volk in U verheugd, zal huppelen van zielevreugd, daar zij hun wens verkrijgen."
Psalm 68:2*

"Wat verhindert mij gedoopt te worden?" was zijn vraag. Niets, helemaal niets! Het eenvoudige getuigenis uit het hart van deze jongen is een waarschuwing om niet aan zogenaamde inlegkunde te doen. Het leidt zo gemakkelijk af

van de boodschap waar het werkelijk om gaat in de Bijbel! Onze zendingswerkers houden vast aan de eenvoudige boodschap van Gods Woord en mogen rijk zaaien in de wetenschap dat God de wasdom zal geven.

We mochten enkele dagen later getuige zijn van zijn doop; hij straalde! We mochten hem het water in dragen zodat hij ondergedompeld kon worden. Dragen, omdat hij verlamd is aan beiden benen. We mochten hem daarna toezingen met tranen in onze ogen: Maar 't vrome volk in U verheugd, zal huppelen van zielevreugd, daar zij hun wens verkrijgen.

Wat is onze laatste wens?

NALATENSCHAP EN STICHTING KIMON

Denkt u na over een erfstelling of legaat en zoekt u een passende bestemming? Stichting Kimon werkt vanuit de Bijbelse missie "Laat de kinderen tot Mij komen en verhindert ze niet" (Luk. 18:16). Deze boodschap delen de veldwerkers met kansarme kinderen en jongeren wereldwijd, ondersteund door hulpverlening en onderwijs. Elke nalatenschap geeft meerwaarde aan het leven van kansarme kinderen in Azië, Afrika of Europa. Neem contact op via 085 04 07 610 of stuur een e-mail naar info@kimon.nl.

“

.....

**‘Iemand met 3 geiten
achterop zijn fiets in Afrika
valt mij niet meer op, ook
niet als ik de dag ervoor in
Dordrecht was.**

Wiebe van Horssen

.....

”

MOZAMBIQUE

Mozambique is een land in het zuidoosten van Afrika, grenzend aan Malawi, Tanzania en de Indische Oceaan. Met een oppervlakte die bijna 20 keer die van Nederland bedraagt, heeft het een tropisch tot subtropisch klimaat met een regenseizoen van oktober tot maart. De gemiddelde levensverwachting was in 2022 ongeveer 60 jaar, maar blijft lager dan het wereldgemiddelde door armoede, gebrekkige gezondheidszorg en hiv/aids. Het kindersterftecijfer onder de vijf jaar is ongeveer 68 per 1.000, voornamelijk door vermijdbare aandoeningen, wat wijst op blijvende uitdagingen in de moeder- en kindzorg, vooral in landelijke gebieden.

EN ROUTE: DEEL 7

INTERVIEW MET WIEBE VAN HORSSSEN

Voor deze 'En route' spreek ik Wiebe van Horsssen, een echte optimistische realist waarvan ik de blijde energie tijdens ons gesprek hoor en ervaar! Hij is getrouwd, gezegend met drie prachtige kinderen en woonachtig in Dordrecht. Samen met zijn gezin was hij van april 2010 tot juni 2018 uitgezonden naar Milange, Mozambique. Vanaf juli 2018 is Wiebe werkzaam als coördinator partners en projecten van de Verburg Charity Foundation.

Wiebe: 'Ik heb een hbo-opleiding gedaan met aandacht voor projectmanagement. Daarna volgde ik hbo Theologie. De combinatie is heel mooi. Bouwen aan Gods Koninkrijk in de praktijk. Daar mag ik nu aan werken; enerzijds lokaal in Nederland en anderzijds internationaal in Afrika.'

HOE GEEF JE HIER INVULLING AAN?

'Ik leef met één been in Nederland en met één been in Afrika. Door de uitzending naar Afrika kennen we de cultuur en de mensen. Afrika werd onderdeel van wie ik ben. Ook als ik in Nederland ben, ben ik verbonden met Afrika en kan ik vanuit hier betrokken zijn door begeleiding van lokale medewerkers. Het helpt dat ik, door mijn lokale ervaring, veel beter met de mensen ter plaatse kan communiceren. In 2010 gingen wij naar Mozambique. De communicatie op afstand was toen minimaal. Dankzij de opkomst van hulpmiddelen is het nu makkelijker geworden om op afstand te werken. We

kennen de context en dat helpt enorm. Ik kom drie keer per jaar op de projecten. Dat blijft heel belangrijk!'

WAT IS JE ROL IN DE PROJECTEN?

'Ik ben coördinator van projecten van Verburg Charity Foundation. Zij hebben ongeveer 15 partnerorganisaties. Mijn rol is om met hen samen op te lopen, te adviseren en als coördinerend projectmanager ondersteunend te zijn. Ik begeleid de projecten ook in de uitvoering. Ik coach het lokale initiatief. Lokaal bestuur, lokaal management. We willen zelf niet alles oppakken maar juist lokale mensen in hun kracht zetten. Hierdoor ontstaat eigenaarschap.'

PROJECT 1: MOZAMBIQUE, ESPANOR, WAT IS DIT VOOR PROJECT?

'ESPANOR betekent: Hoop op nieuwe bloei! Na een burgeroorlog en christenvervolgung mag er een nieuwe bloeiperiode zijn. ESPANOR investeert in de nieuwe

generatie. We richten ons op onderwijs, vooral voor kleuters. Kinderen in afgelegen gebieden spreken vaak geen Portugees, de taal die op de basisschool gebruikt wordt. ESPANOR wil de taalbarrière verminderen door ze in het kleuteronderwijs de taal te leren. We geven zelf kleuteronderwijs op onze school, maar zetten ook bij lokale scholen lokaaltjes op met kleuterschooltjes. Er zijn er nu ongeveer 20 en ieder jaar komen er twee scholen bij. Vaak gaat het om ongeveer 50 kinderen per school die we verdelen in twee klassen. Er zijn nu ongeveer 1500 kinderen betrokken in kleuter- en basisonderwijs.'

ESPANOR BIJDT DUS ZELF ONDERWIJS ÉN STIMULEERT HET OOK IN DE DORPEN?

'Ja! Wat heel gaaf is, is dat dit bij bestaande, openbare basisscholen in dorpen gebeurt. We integreren als ESPANOR ons programma. Door ons werk is er vertrou-

In deze rubriek nemen wij u mee in het leven van onze veldwerkers

wen ontstaan waardoor de overheid open staat voor dit christelijke onderwijs. De kinderen mogen kennismaken met de Bijbel, het geloof en Jezus. Ze leren bidden en zingen! Het is echt een initiatief waarin de dorpsgemeenschap meedoet. Dankzij het partnerschap met Stichting Kimon kunnen we de leerkrachten trainen die aangesteld zijn door de overheid.'

WAT ZIJN DE TOEKOMSTPLANNEN VAN ESPANOR?

'Het is onze ambitie om het kleuteronderwijs te blijven uitbreiden in alle dorpsgemeenschappen. Daarnaast willen we onderwijs gaan bieden dat beroepsgericht en praktijkgericht is, vanuit een christelijke identiteit. Er zijn zoveel jongeren die weinig mogelijkheden hebben. Beroepsopleidingen zijn nu nauwelijks te volgen en de kwaliteit is slecht. ESPANOR geeft kwalitatief hoogwaardig onderwijs. Om dit voor wezen en kwetsbare kinderen toegankelijk te maken ondersteunen Stichting Kimon en Espanor hen met een sponsorprogramma. We helpen ze op weg naar een zelfredzaam bestaan. Het is heel gaaf om te zien dat de eerste kinderen inmiddels op het punt staan om uit te stromen, met de kennis en vaardigheden om zelf hun leven te gaan vormgeven.'

PROJECT 2: TIDZALERANA, EEN GEHANDICAPTENHUIS IN MALAWI. KUN JE HIER MEER OVER VERTELLEN?

'Dit is een heel specifiek project gericht op huisvesting, zorg, begeleiding en skills training voor mensen met een beperking. Tidzalerana Shelter is ontstaan in 2007-2008 vanuit een club in krottenwijk Blantyre in Malawi. In die club waren een aantal mensen die niet opgevangen konden worden. Sommigen leefden op straat. Ze moesten bedelen en er waren veel schrijnende situaties. We wilden een plek maken waar ze op een waardige manier kunnen leven. Daar krijgen ze onderdak, voedsel en stimulans om zich te ontwikkelen. Er leven nu 12 mensen met een beperking. We verwachten dat er een aantal in de toekomst kunnen uitstromen naar familie of zelfstandig kunnen leven. In dit project helpen we echt diegene, die geen helper heeft. Ik mocht het lokale bestuur begeleiden om invulling aan het huis te geven. Op die manier heb ik jaren lang intensief met hen opgetrokken. De lokale aansturing van deze shelter verloopt nu goed. Het creëert ook bewustwording: het huis laat zien dat je om mag zien naar een ander en dat er mogelijkheden zijn om hen bij te staan. Kerken of particulieren nemen soms initiatief om hieraan bij te dragen. Het is mooi om te zien dat het lokaal steeds meer gedragen wordt.'

HOE MAKEN JULLIE DIT PROJECT ZELFSTANDIG?

'We zijn inderdaad bezig om te zien hoe het project zelf ook de kosten kan dekken. Er is een sponsorprogramma vanuit Stichting Kimon waarin Nederlandse families maandelijks bijdragen aan de verblijfskosten van de bewoners. Maar we willen ook een maismolen aanschaffen en een aantal winkeltjes erbij maken. Nsima (maïspap) is het hoofdvoedsel van Malawi. We kunnen met een maismolen het mais tot meel malen om te verkopen. Met dat project kunnen we een deel van de kosten gaan dekken. Zo kunnen we de lokale inkomstenstroom laten groeien. Als lokale mensen een project willen starten en een visie hebben, dan kan ik vanuit Verburg Charity Foundation helpen door hen te coachen. Het lokale initiatief hoeft nog niet heel ver uitgedacht te zijn: het begint bij de motivatie. Van daaruit gaan we aan de slag. Zo'n plan heeft dan tijd nodig om te groeien en te ontwikkelen. Pushen is niet helpend. Soms is dat moeilijk. Ik zie nood of wil

Foto's: Lotte Aerssens

iets bereiken, maar ik ben niet degene die het moet doen. Een project kan pas echt starten als er draagvlak is bij iedereen die het gaat realiseren. Op die manier is lokaal eigenaarschap de basis en heeft het project de meest duurzame kans van slagen.

WAT RAAKT JE HET MEEST?

'Als ik een halve dag in de auto zit onderweg naar een kleuterschool en ik ontmoet daar leerkrachten die met passie het kleuteronderwijs vormgeven! Het raakt me enorm als ik zie hoe in een openbare school gebeden wordt en Bijbelverhalen verteld worden. Gods Koninkrijk wordt gebouwd! Ik moet ook denken aan een albino jongen uit de eerste groep in 2012. Paulo werd gediscrimineerd maar mocht in het begin van het project mee gaan doen. Hij was erg rebels en de leerkrachten worstelden om hem bij de groep te houden. Hij ontwikkelt zich nu enorm. Als hij weet dat ik in Milange ben, komt hij langs en vraagt hij hoe het met mij gaat. Hij is oprecht geïnteresseerd in mijn verhaal en ik zie dat hij tot bloei komt. Hij heeft het Evangelie meegekregen en onderwijs. Je ziet dan echt even iets van je droom terug!'

JIJ ZIET 2 WERELDEN!

'Ja, ik zie constant het verschil en heb geleerd om te schakelen. De verschillen zijn groot. Iemand met 3 geiten achterop zijn fiets in Afrika valt mij niet meer op, ook niet als ik de dag ervoor in Dordrecht was. Ik voel me met beide landen verbonden en dat is heel verrijkend. In de kerk is een deel cultuur en de kern is het Evangelie. De verpakking is voor mij bijzaak en ik zoek de kern, zowel in Afrika als in Nederland. Hierdoor kan ik me makkelijker verhouden tot andere culturen. Dat geeft ontspanning en ik geniet ervan. Ik zou alleen Nederland wellicht wat saai vinden. Ik weet me een gezegend mens. Iedere keer ben ik weer verrast door hoe God werkt. God is niet te vangen in structuren of systemen maar bouwt dwars door alles heen, wereldwijd.' In Dordrecht ben ik nu betrokken bij de opbouw van een interculturele kerkelijke gemeente. Zonder mijn buitenlandervaring had ik dit nooit zo kunnen oppakken in Nederland. Ik heb de rijkdom in culturen en tradities leren kennen en dat helpt mij om in Dordrecht de verbinding in de kerk te zien. Daarmee is voor mij de cirkel rond. Ik geloof in een uitzending en een terugzending. Bij onze uitzending kregen we de zegen mee om te dienen in Mozambique. Van daaruit kregen we de zegen mee terug om in Nederland weer tot zegen te zijn. Al deze ervaringen mag ik nu gebruiken.

SPIEGELBEELD

In deze rubriek lichten we een project uit door twee mensen die erbij betrokken zijn, te spreken. Iemand op het veld en iemand in Nederland. Dit keer: Zuid-Afrika.

“

"I may be only one person. But I can be one person who makes a difference."

Dit staat op de muur van Missionvale in Zuid-Afrika. Door het werk van José Weijers, onder andere bij het FREE- programma, financieel te steunen en voor haar te bidden kan zij in Zuid-Afrika iets betekenen door het evangelie te delen. Als hometeam in Nederland doen we dit samen met een grote achterban. Zo heeft de vriendengroep van José onlangs een lunchactie gehouden.

”

DeKina uit Nederland

Marion uit Zuid-Afrika

“

In de lessen van het FREE-programma heb ik veel geleerd. Dat keuzes gevolgen hebben en over een leven met de Heer. Mijn zoontje was de reden dat ik mijn leven wilde veranderen. En het is veranderd! Ik ben van mijn verslaving af en mijn relatie met mijn zoontje is nu zoveel beter. Hij is nu gelukkig, waar hij eerder zo vaak moeilijkheden maakte en uit z'n vel sprong. Ik bid dat meer mensen het programma FREE gaan volgen, dat ze ervaren wat de Heer kan doen!

”

OP PAD NAAR... DE VALLEIEN

Onverwacht kunnen we een missie doen met Helimission. We hebben vijf dagen een helikopter tot onze beschikking om nieuwe gebieden te verkennen die met andere vervoersmiddelen onbereikbaar zijn. Biddend maken we een plan welke dorpjes we gaan bezoeken. Het kernteam dat op pad gaat bestaat uit Wouter, twee dominees, onze vaste medewerker Willy en Angela, die veel aan straattevangelisatie doet. Ook Mark en Sanne gaan een dag mee.

Op maandagmiddag 30 september landt de helikopter in onze achtertuin. Spectaculair! Dat brengt vanzelf veel bekijks met zich mee. We vliegen naar twee dorpjes in de laagvlakte. We worden hartelijk ontvangen door een grote menigte, die erg benieuwd is wat we komen doen.

Bij elk bezoek vragen we eerst of we welkom zijn en of we het Evangelie mogen vertellen. Na een voorstelronde, lezen we een stukje uit de Bijbel en geven hier uitleg bij. Ook bidden we met de mensen. Aan de hand van het Woordenloos Boek (zie kader) leggen we aan de kinderen het Evangelie uit. Ook de volwassenen luisteren aandachtig mee. Na afloop krijgen alle kinderen een armbandje met de kleuren van het boek en een snoepje. We overhandigen de dorpsoudste een stapel Nieuwe Testamenten.

Op de derde dag is het weer verslechterd. Daarom besluiten we om het verste dorp als eerste te bezoeken. Halverwege de middag, we hebben dan al een paar dorpjes bezocht, wordt het weer steeds slechter. De piloot geeft aan dat we nu terug moeten gaan, willen we nog thuis kunnen komen. Onderweg belan-

den we in een dichte mist. We zien niets meer. De piloot besluit terug te keren en we komen terecht in Betofaka, een dorpje in het gebergte. We zijn genoodzaakt om daar te overnachten. We zijn hier niet op voorbereid, maar we worden gastvrij ontvangen.

"We mogen het Zaad strooien. En we mogen alles in Zijn handen leggen. Hij zal het verder uitmerken, naar Zijn wil."

De volgende ochtend is het nog steeds de vraag of we kunnen vertrekken. Tegen half elf durft de piloot het te proberen en een half uur later landen we veilig en dankbaar in onze tuin.

De volgende dag landen we 'in the middle of nowhere'.

Er is letterlijk geen kip te zien, maar al snel komen er van allerlei kanten mensen aanlopen. Eerst heel veel mannen, vies van het werk op de rijstvelden. Daarna komen er ook kinderen en moeders. De groep wordt gesplitst. Aan de kinderen wordt het verhaal over de Scheping verteld en ze leren een bijpassend

lied. Er wordt met heel veel aandacht geluisterd en meegedaan. De groep mensen in het volgende dorp is nog groter. Ook hier mogen we uit de Bijbel vertellen.

Elk dorpje is weer anders. In de meeste dorpjes is geen kerk en geen dominee. In totaal mogen we ongeveer 250 Nieuwe Testamenten uitdelen. Er worden goede vragen gesteld en er zijn mooie gesprekjes. Mensen vragen ons bijvoorbeeld om naar het dorpje verderop te gaan, waar hun familie woont. Zij moeten het ook horen! We worden bedankt omdat we het Licht hebben gebracht. In één dorpje is het al lange tijd erg droog en warm. We bidden met de bewoners om regen. Een kwartier later begint het licht te regenen... Wat een wonderlijke bemoediging!

Het Woordeloos boek is een boek dat in vijf kleuren het Evangelie op een begrijpelijke manier uitlegt aan kinderen. Het is een boek zonder woorden, maar het heeft zoveel te vertellen. Het boek werkt met de kleuren goud (God is heilig), zwart (de zondeval), rood (het offer van Christus), wit (door het offer van Christus kan ons hart rein worden) en groen (door Bijbellesen en gebed kan ons geloof groeien en komen er vruchten). Het Woordeloos boek is een uitgave van de IKC.

VELDBEZOeken IN AFRIKA

In de maand juli heeft Stichting Kimon een aantal projecten bezocht in Oost-Afrika. We begonnen in Rwanda, waar we samen met onze nieuwe partner Life in Abundance verschillende projecten hebben bezocht.

Dit bezoek stond in het teken van het leren over de werkwijze van Life in Abundance en het evalueren van het project in Bukavu, Congo. Daarna reisden we door naar het noorden van Malawi om onze veldwerkers Hans en Gerrie Kasbergen te bezoeken. We werden hartelijk ontvangen en hebben een fijne tijd met elkaar gehad. We mochten het werk van Gerrie op de scholen en de diverse projecten van Hans zien, en we spraken met de partners en lokale medewerkers. Vervolgens brachten we een bezoek aan de shelter Tidzalerana in Blantyre en ESPANOR in Milange. Ook hier spraken we met verschillende partners en werden we bijgepraat over de ontwikkelingen en plannen voor de komende jaren.

Beide projecten worden gecoördineerd door Wiebe van Horssen. Het was indrukwekkend om te zien hoe verschillende (bouw)projecten zijn opgezet of worden gerealiseerd onder het toezien van Wiebe vanuit de Verburg Charity Foundation.

Tot slot bezochten we het sponsorprogramma in Beira. Hier is een basisschool opgezet met de naam Escola Eso Ndi Njira. Naast het kleuter- en basisonderwijs dat hier wordt gegeven, is er elke zaterdag een Bijbelstudie en wordt er op zondag een kerkdienst gehouden. Op beide dagen is er ook een kinderclub. Na het bezoeken van deze projecten lieten we de mensen in Oost-Afrika achter ons, maar ze reisden met ons mee in onze gedachten. We hadden van hen geleerd. Ze leefden zo afhankelijk, vol vertrouwen op God! Ze waren zo hongerig naar Gods Woord en de uitleg ervan. We waren er stil van.

"Ze leefden zo afhankelijk, vol vertrouwen op God!"

Rwanda-bezoek:

Ons bezoek ging naar Rwanda, omdat het te gevaarlijk was om ons project in Bukavu, Oost-Congo te bezoeken. Gelukkig konden we in de Rwandese grensstad Cyangugu personeel, kinderen en ouders ontmoeten. Het was heel bijzonder om de mensen, die we alleen van foto's en brieven kenden, nu in het echt te zien, samen te bidden, en tegelijkertijd intens te ervaren hoe verschillend onze leefwerelden zijn. Het was ook aangrijpend om de lange colonnes witte VN-voertuigen op de Rwandese wegen te zien rijden: weg uit Oost-Congo, omdat de veiligheidsmissie daar op 1 juli is gestopt en niet verlengd wordt. De internationale gemeenschap vertrekt, terwijl de rebellen genadeloos blijven vechten om kostbare grondstoffen voor onze telefoons, laptops en auto's. Ik ben dankbaar dat we door ons partnerschap met Life in Abundance een manier hebben gevonden om deze kinderen te blijven ondersteunen met onderwijs en financiële training voor hun ouders, ondanks de moeilijke omstandigheden.

"Het was ook aangrijpend om de lange colonnes witte VN-voertuigen op de Rwandese wegen te zien rijden: weg uit Oost-Congo"

Het verhaal van Jean Baptiste:

In Mubumbano, een dorp in Rwanda, bezochten we Jean Baptiste, vader van vier kinderen, die in zijn leven bittere armoede heeft gekend. Dankzij training is zijn leven veranderd: hij heeft geleerd om met geld om te gaan en om een waardige vader voor zijn gezin te zijn. De herinnering aan zijn stralende glimlach, terwijl hij ons zijn vee liet zien, vervult me nog steeds met vreugde. [Eerder werd ik in het dorp uitgelachen toen ik aan een moeder vroeg naar de naam van de geit die ze had gekregen: waarom zou je een dier een naam geven alsof het een mens is?! Maar Jean Baptiste vertrouwde ons toe dat zijn geit wél een naam had: Mugisha, want ze was een regelrechte zegen voor zijn gezin.]

Het verhaal van Coltine:

In hetzelfde dorp ontmoetten we Coltine. Als tiener was ze ernstig ziek aan haar been. God had haar beloofd dat ze zou lopen, maar het leek alleen maar slechter te worden. Dit ontwrichtte haar jeugd en de band met haar familie. Totdat ze op een dag de moed voelde om, vertrouwend op Gods belofte, naar de put te gaan voor haar oma. Ze liep! Haar genezing was een bemoedigend getuigenis voor haar hele omgeving. We waren er stil van: zoveel geduld en vertrouwen.

Nu is deze jonge vrouw getraind om financieel zelfstandig te worden. Het tweede jong van haar geit heeft ze dankbaar weggegeven aan een oude, arme vrouw. In mijn hoofd speelde de vraag: zou ik dat ook hebben gedaan, als ik haar was? Coltine

Totdat ze op een dag de moed voelde om, vertrouwend op Gods belofte, naar de put te gaan voor haar oma. Ze liep!

had inmiddels de volgende stap gezet: ze had nu een varken gekocht. Een prachtig varken, benadrukte ze trots, en we mochten hem bewonderen in de tuin.

AFSCHEID RICHARD PANNEKOEK

Op 28 september was er een afscheidsbijeenkomst in Apeldoorn voor onze oud-directeur, Richard Pannekoek. Het was een fijne middag waarin ruimte was voor ontmoeting, onder het genot van een hapje en een drankje. Hans Jansen sprak Richard toe en dankte hem voor alles wat hij voor Stichting Kimon heeft betekend, vooral voor de veldwerkers en de vele kinderen op het veld. Richard blikte met ons terug op de afgelopen jaren.

VERTREK ERNST STEEHOUWER

Met de komst van Bram Nijveld als nieuwe directeur nemen we afscheid van onze interim directeur. Hij heeft ons door een uitdagende periode geleid en nieuwe kansen gecreëerd. Zijn gedrevenheid voor het werk en zijn verantwoordelijkheidsgevoel tegenover het team hebben ons allemaal geïnspireerd om ons beste zelf te zijn. Zijn werkwijze en aangebrachte structuur binnen de organisatie vormen de basis voor de toekomst. We willen Ernst bedanken voor de vele waardevolle momenten, gesprekken en begeleiding.

BLOSSOM COTTAGE UPDATE

In Oekraïne is recent gestart met de bouw van Blossom Cottage, een tehuis voor kinderen dat goede zorg en een liefdevolle omgeving biedt. Op 19 september werd de eerste grond gegraven om het fundament voor Blossom Cottage te kunnen storten. Het gaat echt gebeuren: de bouw is begonnen!

ZHK EN VROUW-TOT-VROUWDAG

Op 31 augustus was Stichting Kimon aanwezig op de Zendingsdag van de Hersteld Hervormde Kerk in Lunteren, waar ook verschillende hometeams aanwezig waren. Op 26 september was Stichting Kimon met een stand vertegenwoordigd op de Vrouw-tot-vrouwdag in Veenendaal. Op beide dagen waren er fijne ontmoetingen en zijn er veel snoeprollen verkocht.

VELDBEZOEK MADAGASKAR

Als deze Discipel verschijnt, is er net een veldbezoek geweest naar Madagaskar. In de volgende Discipel volgt een terugblik hierop.

IS UW SCHOOL NOG OP ZOEK NAAR EEN GOED DOEL?

Wij komen graag op uw school om de leerlingen te vertellen en te laten zien wat er op de velden gebeurt. Zij kunnen zelf aan de slag om geld op te halen door middel van bijvoorbeeld een klusjeskaart of snoeprollen-actie.

Meer weten?

✉ voorlichting@kimon.nl

☎ 085- 0407610

Sponsors gezocht

PROJECT NOVO REBENTO – MOZAMBIQUE

Novo Rebento, Portugees voor 'nieuwe bloei', ondersteunt onder andere het kleuter- en basisonderwijs en het sponsorproject voor wees- en kwetsbare kinderen van de lokale organisatie Espanor. Goed christelijk onderwijs biedt kinderen in Mozambique een toekomst en geeft verwachting van nieuwe bloei!

YEFITA MAINATO BACALE

is een vijfjarig meisje dat in een klein huisje woont, samen met haar ouders en haar tien broers en zussen. Hun gezin is kwetsbaar. Yefita kon eerst niet naar school omdat daar geen geld voor was. De ondersteuning van Novo Rebento maakt dit nu wél mogelijk. Zij vindt het leuk om te voetballen en te fietsen.

BENCAO EUGEDIO OMAR ERNESTO

is vijf jaar en woont alleen met zijn moeder. Zijn vader is overleden. Door de hulp van Novo Rebento kan Bencao nu wel naar school. In zijn vrije tijd geniet hij erg van vissen en dansen.

HELENA DA MARIANA

woont samen met haar moeder en haar drie broers en zussen. Haar vader is in 2015 overleden. Helena kan nu naar school, door de financiële ondersteuning van Novo Rebento. Zij houdt van lezen en spelletjes doen.

MARINA BRANQUINHO

is zeven en woont met haar moeder, twee broertjes en zusjes. Haar vader is overleden na een kort ziekbed. Haar moeder had geen geld om Marina naar school te laten gaan, maar dankzij de hulp van Novo Rebento kan dat nu wel. Zij vindt het leuk om buiten met de bal te spelen.

Verandert u het leven van één van deze jongeren?

Scan de QR code of ga naar kimon.nl/sponsor-een-kind

Anneke Nijssink
Vrijwilliger

GETUIGEN

Verbaasd kijk ik door het raam. Zoiets heb ik nog nooit gezien. Ik loop met mijn kinderen naar buiten. Vlak voor onze oprit staat een hele kleine caravan met een fiets ervoor. Hij is net groot genoeg om in te slapen. Nieuwsgierig knoop ik een gesprek aan met de eigenaar. Hij heeft het ding helemaal zelf gebouwd en is een paar dagen geleden begonnen aan een rondje door Nederland. 'Weet je of ik hier ergens in de buurt koffie kan drinken?' vraagt hij mij. 'Als u graag koffie wilt, kan ik dat wel voor u zetten!' Terwijl we naar binnen lopen vraag ik me af of ik misschien iets van het Evangelie met hem kan delen. Dat is iets waar ik toch regelmatig om bid, of de Heere mensen op mijn pad wil brengen met wie ik over Hem kan spreken.

Onder het genot van een kop koffie vertelt onze gast dat het zojuist onderweg onweerde. Sinds er ooit kort achter hem een boom geraakt werd door de bliksem, is hij toch wel wat angstiger voor onweer. Ik vertel dat ik, toen ik nog bij mijn ouders thuis woonde, ook een blikseminslag mee heb gemaakt en daarbij Gods bescherming mocht ervaren. Uiteindelijk zal ons niets gebeuren buiten Gods wil.

Na één kop koffie vindt de man het tijd om weer op te stappen. Het gaat me eigenlijk te snel. Ik zou hem eigenlijk nog veel meer willen vertellen en hem dan iets mee willen geven. Ergens op zolder liggen nog wel Bijbels om uit te delen, maar ik heb ze zo niet bij de hand. Voor ik het weet is hij weer vertrokken...

Ik besef dat ik niet alleen maar moet bidden of God mensen op mijn pad wil sturen, maar dat ik er ook klaar voor moet zijn om te getuigen. Door te zorgen dat er in huis evangelisatiemateriaal klaarligt en dat ik altijd iets bij me heb. Ik moet denken aan een artikel in de krant, waarin een Iraanse voorganger, die jaren in de gevangenis heeft gezeten vanwege zijn geloof, vertelt hoe veel leden van huisgemeenten op zondag zeven Nieuwe Testamenten meenemen. Ze proberen er elke dag een aan iemand te geven. Met het risico dat ze gevangengenomen worden. Ze bidden elke dag om de leiding van de Heilige Geest: 'Aan wie kan ik vandaag een Bijbel geven?'

Laat zending dicht bij huis beginnen. Stel nu dat iedereen die dit leest, vóór het verschijnen van de volgende Discipel, een Nieuw Testament of een complete Bijbel weggeeft...

PUZZEL

KINDEREN 4-6 JAAR

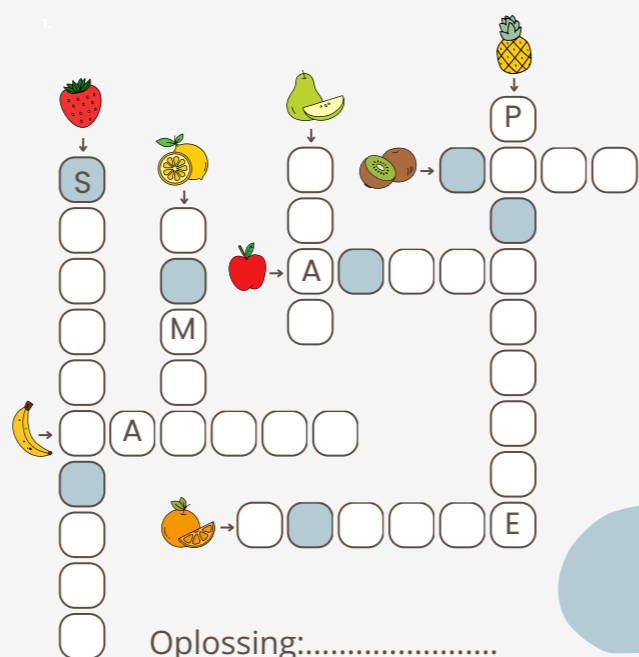

De dieren staan netjes in een rij. Weet jij welk dier er in elk leeg vakje moet? Je mag het dier tekenen of een lijn trekken van een dier uit de onderste rij naar een leeg vakje.

PUZZEL

KINDEREN 7-12 JAAR

De veldwerkers moeten een andere taal leren om met de mensen te kunnen spreken. Dat is best moeilijk! Ken jij de Engelse namen van dit fruit? Met de letters in de blauwe vakjes kun je een woord maken. Weet jij welk woord?

Kleurplaat kinderen 3-12 jaar

De winnaar van de vorige kleurplaat is Channa(6). De winnaars van de puzzels zijn Corinda(10) en Jelte(5). Wil je ook kans maken op een leuke prijs? Stuur dan uiterlijk 31 januari (een foto van) je oplossing of kleurplaat naar info@kimon.nl of naar Stichting Kimon, Laan van Westenek 12, 7336 AZ Apeldoorn (met postzegel). Vermeld daarbij je naam, adres en leeftijd. Winnaars ontvangen bericht van ons.

Je kunt de kleurplaat ook downloaden op kimon.nl/kleurplaat

EVEN VOORSTELLEN

Graag stel ik mijzelf aan u voor als de nieuwe directeur van Stichting Kimon. Mijn naam is Bram Nijveld, en ik ben blij en verwonderd om deze rol te mogen vervullen binnen Stichting Kimon. Een organisatie die al zo-

veel jaren toegewijd is aan het verbeteren van het leven van kinderen in nood en het Evangelie aan de harten mag leggen van deze kinderen.

Ik ben 35 jaar oud, getrouwd met Janneke en samen hebben we drie kinderen. Als gezin zijn we woonachtig in Rijssen. Naast mijn werk voor Stichting Kimon ben ik werkzaam als re-integratiemanager bij de Douane. In mijn vrije tijd houd ik me bezig met vrijwilligerswerk, breng ik graag tijd door met familie en vrienden en sport ik graag.

Mijn loopbaan ben ik begonnen bij het Korps Mariniers en de Nationale Politie. Naast mijn werk als hoofdagent heb ik de studie Psychologie gevolgd waarna ik als Zorgregisseur voor de Politie aan het werk ben gegaan.

Een aantal jaren na ons trouwen ontstond bij Janneke en mij het verlangen om te werken binnen Gods Koninkrijk. Na een periode van gebed en oriëntatie werden de deuren naar MAF geopend.

Na de En-Route opleiding bij All Nations in Engeland te hebben gevolgd zijn we uitgezonden naar Papoea-Nieuw-Guinea. Ondanks onze eigen plannen is deze weg toch anders verlopen dan wijzelf voor ogen hadden. Na onze vroegtijdige terugkeer naar Nederland heb ik mijn huidige werk bij de Douane opgepakt.

Toch heeft het werk in Gods Koninkrijk me niet losgelaten en bleef de vraag wat Gods bedoeling met mijn en ons leven is. De Heere heeft nu de weg naar Stichting Kimon gewezen. Ik bid dat de Heere het werk van Stichting Kimon wil zegenen en dat zo het Evangelie aan veel kinderharten gelegd mag worden.

Laat de kinderkens tot Mij komen, en verhindert hen niet; want derzulken is het Koninkrijk God (Lukas 18:16). Blijft u het werk van zending en evangelisatie ook opdragen in uw gebeden?

Hartelijke groet,
Bram Nijveld

UPDATE FAMILIE STROKAP

Sinds februari 2024 wonen we in Madagaskar. We kwamen in de middag aan. Tijdens de rit naar het appartement zagen we het gezicht van een Afrikaanse stad: armoede en drukverkeer.

Een van onze zoontjes ging op de bank van ons tijdelijke appartement zitten en kwam er een uur lang niet af. Hij was helemaal overweldigd door alle indrukken. Het kostte tijd om de reis te laten bezinken. De eerste dagen stonden in het teken van oriënteren: waar is de supermarkt, waar is de kerk, en waar kunnen we een auto kopen? Gelukkig konden Katja en Jurgen, het Nederlandse echtpaar van wie we het huis huurden, ons de eerste dagen helpen. We zouden in hun huis trekken na een paar dagen in het appartement. Zij gingen met hun gezin op verlof naar Nederland.

Langzaam begonnen we te wennen aan de hoofdstad. Ook in je hoofd ontwikkelt zich een proces: je moet leren omgaan met de armoede en de ongelijkheid in de cultuur. Hoe ga je hiermee om, en hoe geef je het een plekje? We hadden een fijne tijd in de internationale kerk. We

leerden van andere mensen die al langer in Madagaskar zijn. Het afgelopen halfjaar verbleven we in de hoofdstad Antananarivo, zodat we eerst meer konden leren over Madagaskar en hoe het leven op Afrikaanse bodem is. We hebben les gevolgd op een taalschool en dankzij een cursus meer geleerd over de gewoontes en cultuur.

Nu zijn we verhuisd naar Vangaindrano, weg uit de drukke stad. Als je aan onze kinderen vraagt wat ze mooier vinden, is dat toch het platteland. We genieten van de vrijheid en het prachtige uitzicht. Hier hebben we ook meer persoonlijk contact met de mensen, en natuurlijk met de familie Van Holst en meester Jelmer. We hopen op een goede tijd hier en dat we mogen groeien samen met de mensen om ons heen. Maar vooral dat we leren om naar Zijn stem te luisteren.

Mark hoopt Wouter van Holst te gaan ondersteunen met de werkzaamheden in en rond het project en het gebouw in Vangaindrano. We kijken ernaar uit om het werk, dat al begonnen is, te ondersteunen. In de Bijbel lezen we dat de

discipelen twee aan twee worden uitgezonden om het Koninkrijk van God te verkondigen. Daarom zien we ernaar uit om de familie Van Holst te helpen. We zagen dat er in de hoofdstad verschillende organisaties actief zijn en we hebben een aantal organisaties bezocht die in het midden van Madagaskar werken. Zij zetten zich in voor kinderen. In het zuiden zijn echter nog geen organisaties actief. Daarom kijken we ernaar uit om dat nu ook in Vangaindrano en omgeving op te zetten. We weten dat we onze gaven mogen en kunnen inzetten die God ons geeft.

De Heere Jezus zegt: 'Blijft in Mij.' Wij vragen jullie gebed voor ons team en Stichting Kimon om in Hem te blijven in al ons werk!

Er is een container vol medische hulpmiddelen, rolstoelen en nog veel meer aangekomen in Guinee-Bissau, naar aanleiding van de RD-actie. We willen iedereen die hieraan heeft bijgedragen hartelijk bedanken!

Bedankt!

